

РЕЗЕРВИ ЗНИЖЕННЯ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВІ

В умовах ринкової економіки підвищення ефективності виробництва можна досягти за умови зниження собівартості продукції. У ній відображаються всі сторони виробничої та фінансово-господарської діяльності підприємства: рівень використання фінансових, матеріальних та трудових ресурсів, якість роботи керівництва в цілому та окремих працівників.

Зменшення собівартості продукції є одним з основних напрямків підвищення ефективності виробництва, конкурентоспроможності продукції і підприємства. Чим менше величина собівартості продукції, тим більше можливостей у підприємства стимулювати попит та підвищувати конкурентоспроможність своєї продукції, збільшувати прибуток.

З економічних та соціальних поглядів значення зниження собівартості для підприємства полягає у наступному:

- у покращенні фінансового стану підприємства та зменшенні ступеня ризику банкрутства;
- у появі більших можливостей матеріального стимулювання персоналу і вирішення ряду соціальних проблем робітників підприємства;
- у збільшенні прибутку, що залишається у розпорядженні підприємства;
- у можливості зменшення ціни реалізації на власну продукцію, що дає змогу підвищити її конкурентоспроможність і забезпечити зростання обсягу продажів.

Основними напрямками зниження собівартості продукції є:

- підвищення технічного рівня виробництва;
- удосконалення організації виробництва і праці;
- зміна обсягу виробництва, що обумовлює відносне скорочення умовно-постійних витрат внаслідок зростання обсягу виробництва;
- зміна асортименту, структури та поліпшення якості продукції [1].

Щодо кожного з представлених напрямків виходячи з ресурсів та конкретної ситуації на підприємстві, можна розробити ряд заходів, що спрямовані на досягнення поставлених цілей. Так, зростання технічного рівня виробництва може бути реалізовано за такими напрямками: комплексна механізація і автоматизація процесів виробництва, вдосконалення технології, впровадження прогресивних видів матеріалів та нової техніки; удосконалення організаційного рівня виробництва з метою скорочення тривалості виробничого циклу; пропорційне використання виробничих потужностей; жорстке дотримання технологічної дисципліни з метою скорочення витрат від браку тощо [2].

Досить вагомим джерелом зниження собівартості продукції на підприємстві є зростання продуктивності праці. За таких умов знижуються витрати праці в розрахунку на одиницю продукції, а отже, знижується і питома вага заробітної плати в структурі собівартості. Удосконалення організації виробництва і праці можна реалізувати за рахунок підвищення мотивації працівників та автоматизації виробництва.

Зміна обсягу і структури продукції може бути реалізовано за такими напрямками: скорочення витрат на обслуговування і управління виробничим процесом та удосконалення організаційної структури системи управління виробництвом. Скорочення витрат, що входять до складу готового продукту, навіть в невеликому відсотковому співвідношенні, може внести істотні зміни на вартість виробництва. Вони можуть бути реалізовані за такими напрямками: зменшення транспортних витрат і витрат на зміст логістичного ланцюга та застосування ресурсозберігаючих технологій [1]. Слід зазначити, що перелік заходів в кожному з випадків складається персонально, враховуючи специфіку стану виробництва і може динамічно змінюватися.

Таким чином, за умов пошуку нових методів і резервів зниження собівартості продукції діяльність підприємств в Україні може вийти на новий ефективний рівень функціонування.

Список літератури

1. Остапенко О.М. Шляхи зниження собівартості продукції в сучасних умовах /О.М. Остапенко// Науковий вісник УНУ. – 2017. – Випуск 12 (Частина 2). - С. 56 – 59.
2. Оптимізація витрат підприємства, зниження собівартості [Електронний ресурс] / Електронний бізнес-журнал BizKiev.- 2017. – Режим доступу: <http://bizkiev.com/content/view/498/205>.